

12.7.2010

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: **Verzoekschrift 1848/2009, ingediend door Rosa Álvarez Álvarez (Spaanse nationaliteit), namens de Asociación de Vecinos de Xivares, el Tranqueru, over de exploitatie van de steengroeve van Sato-Aboño, Gijón**

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indieners beklagen zich dat het bedrijf dat de steengroeve van Sato-Aboño in Gijón exploiteert, de richtlijnen van het milieueffectrapport niet naleeft inzake het aanplanten van grassen, struiken en bomen zou de negatieve gevolgen van de exploitatie van de steengroeve moeten compenseren.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 23 maart 2010. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 12 juli 2010.

Indiener beweert, namens de Asociación de Vecinos de Xivares, el Tranqueru, dat de exploitatie van de steengroeve van Sato-Aboño in Carreño en van de cementfabriek Tudela de Veguín in Gijón, beide industrie-ondernemingen in de autonome regio Asturië in Spanje, negatieve milieugevolgen heeft.

Wat de steengroeve van Sato-Aboño betreft, geeft indiener aan dat het plan voor het herstel van het milieu, dat in het milieueffectrapport wordt genoemd, niet is uitgevoerd.

Wat de cementfabriek Tudela de Veguín betreft, stelt indiener dat de fabriek tot op de dag van vandaag geen enkele maatregel heeft genomen om de verspreiding van emissies rond de fabriek of de visuele impact tot een minimum te beperken, zoals volgens de verstrekte geïntegreerde milieuvergunning wel moest.

De Commissie heeft de door indiener verstrekte gegevens onderzocht in het kader van de EU-wetgeving die op dit geval van toepassing zou kunnen zijn.

In de gewijzigde Richtlijn 85/337/EEG¹ (de milieueffectrapportage- of MER-richtlijn) wordt de uitvoering van een MER van bepaalde openbare en particuliere projecten mogelijk gemaakt. In de MER-richtlijn wordt onderscheid gemaakt tussen projecten uit bijlage I, ten aanzien waarvan altijd een MER-procedure moet worden doorlopen, en projecten uit bijlage II, ten aanzien waarvan de lidstaten via onderzoek per geval en/of drempels of normen die in de nationale omzettingwetgeving zijn vastgelegd, bepalen of een MER wordt uitgevoerd.

De MER-procedure zorgt ervoor dat de gevolgen die projecten met zich meebrengen voor het milieu worden vastgesteld en beoordeeld alvorens de bevoegde autoriteit toestemming verleent voor uitvoering. De burger kan zijn mening kenbaar maken en met alle raadplegingen moet rekening worden gehouden. De burgers moeten eveneens op de hoogte worden gesteld van de inhoud van de toestemming voor uitvoering.

Met betrekking tot de natuurrichtlijnen (vogelrichtlijn 79/409/EEG² en habitatrichtlijn 92/43/EEG³) zij erop gewezen dat deze van toepassing zouden zijn als het project in kwestie gevolgen van betekenis zou hebben voor Natura 2000-locaties. In dit soort gevallen kan een MER-procedure een nuttig instrument zijn om de eisen en waarborgen uit hoofde van artikel 6 van de habitatrichtlijn toe te passen.

Richtlijn 2008/1/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging⁴ (gecodificeerde versie van Richtlijn 96/61/EG, hierna: IPPC-richtlijn) beoogt geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ten gevolge van activiteiten in bijlage I. Installaties voor de vervaardiging van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag of de bereiding van kalk in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, dan wel in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, vallen onder het toepassingsgebied van de IPPC-richtlijn (zie punt 3.1 van bijlage I).

De onder de IPPC-richtlijn vallende installaties mogen alleen worden geëxploiteerd met een vergunning waarin emissiegrenswaarden zijn vastgelegd op basis van de toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT), die ontworpen zijn ter voorkoming en, waar dat niet haalbaar is, ter beperking van emissies en de impact daarvan op het milieu als geheel. Daarom moet de preventie of reductie van emissies in lucht, water en grond, als zodanig aan bod komen in de krachtens de IPPC-richtlijn verstrekte milieuvergunningen.

De Commissie heeft een aantal BBT-referentiedocumenten (BREF's) goedgekeurd inzake de activiteiten die onder de IPPC-richtlijn vallen, waarmee de bevoegde overheden rekening moeten houden bij het vaststellen van op BBT gebaseerde emissiegrenswaarden, gelijkwaardige parameters of technische maatregelen voor dergelijke installaties. In december 2001 is een BREF goedgekeurd inzake industrieën die cement, kalk en magnesiumoxide produceren en de herziening daarvan bevindt zich momenteel in het laatste stadium⁵.

---

¹ Richtlijn 85/337/EEG (PB L 175 van 5.7.1985) zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG (PB L 73 van 14.3.1997), richtlijn 2003/35/EG (PB L 156 van 25.6.2003) en richtlijn 2009/31/EG (PB L 140 van 5.6.2009).

² PB L 103 van 25.4.1979. Gecodificeerd bij richtlijn 2009/147/EG (PB L 20 van 26.1.2010).

³ PB L 206 van 22.7.1992.

⁴ PB L 24 van 29.1.2008, blz. 8.

⁵ De officiële goedkeuring vond op 18 mei 2010 plaats en de bekendmaking ervan in het Officieel Publicatieblad is aanstaande.

Op basis van de beschikbare informatie weten we dat het project van de steengroeve van Sato-Aboño onderwerp van een openbare raadpleging is geweest en dat een MER-procedure is afgerond met een MER, goedgekeurd op 18 mei 2006 bij een besluit van de "Consejería de Medio Ambiente, Ordenación del Territorio e Infraestructuras" en bekendgemaakt in het officieel publicatieblad van Asturië op 17 juni 2006. Wat de cementfabriek Tudela de Veguín betreft, is een IPPC-vergunning verstrekt bij een besluit van de "Consejería de Medio Ambiente y Desarrollo Rural" van 29 april 2008, zoals bekendgemaakt in het officieel publicatieblad van Asturië op 12 juni 2008.

Op basis van de beschikbare informatie heeft de Commissie geen Natura 2000-locaties kunnen identificeren die nadelige gevolgen zouden kunnen ondervinden ten gevolg van hun nabijheid tot de plaats van de beschreven industrieactiviteiten.

De Commissie wil erop wijzen dat de verantwoordelijkheid voor de juiste toepassing van de EU-wetgeving in eerste instantie berust bij de lidstaten. De Commissie is overeenkomstig het Verdrag niet bevoegd om in plaats van autoriteiten van lidstaten besluiten te nemen over het toezicht op en de handhaving van hun besluiten. Indien indiener dit wenst te betwisten, moet hij overwegen gebruik te maken van de rechtsmiddelen die hem uit hoofde van de Spaanse wetgeving ter beschikking staan.

Dit alles in overweging nemend, kan de Commissie geen overtreding van de milieuwetgeving van de EU constateren.